

ભરતખંડમાં જ્યાં જાશો ત્યાં

ભરતખંડમાં જ્યાં જાશો ત્યાં, સંભળાશે પોકાર;
હો નાથ, કહોજી ક્યારે કરશો ? દેશ તણો ઉદ્ધાર.

હતાં જ્યાં ધર-ધર દુઝાણાં,
મળે દહીં-દૂધ-ધી બે-ટાણાં.
નિત્ય નીરોગી રહેતાં તેનાં, આજ જુઓ દેદાર.---હો નાથ...

અખૂટ રહેતાં અન્નભંડારો,
થતાં બહુ અતિથિ-સત્કારો.
અનાજ પર અંકુશ ત્યાં આજે, આવ્યા ભારોભાર.---હો નાથ...

મહાજનો ન્યાય અદલ કરતાં,
અનીતિથી સહુ બહુ ડરતાં.
વકીલ વધતાં આજ ધરોધર, જામી છે તકરાર.---હો નાથ...

વડીલને માન બધાં દેતાં,
અને આજ્ઞાંધીન થઈ રહેતાં.
આજ બાપનું નામ સહીમાં, લખશે નહીં લખનાર.---હો નાથ...

ડોસીમા ધર વૈદક જાણે,
મટાડે રોગ વગર નાણે.
'ડોક્ટર' વધતાં દવા, દરદ ને ખરચ, વધ્યાં હદ બહાર.---હો નાથ...

અભણ પણ હતાં જગત-જ્ઞાની,
કમાણી કરતાં મનમાની.
હિસાબ સઘળાં જીભે કરતાં, આજ ભણ્યાં બેકાર.---હો નાથ...

બધાં ધરકામ સ્ત્રીઓ કરતી,
સર્વોત્તમ ગૃહિણી ઠરતી.
ચૂલો ભુલાયો આજ શિક્ષિતને, 'લોજ' તણો આધાર.---હો નાથ...

દેશમાં ચાની લત લાગી,
ત્યાગીઓ નથી શક્યાં ત્યાગી.
બચ્યાં નથી નાનાં કે મોટાં, ગરબીત બ્રષ્ટાચાર.---હો નાથ...

સ્વચ્છંદી બન્યા 'સિનેમા' જોઈ,
'પ્રતિષ્ઠા' હતી કંઈક તે ખોઈ.
મૂછ વગરના થયા માનવી, થઈ ખુલ્લે શિર નાર.---હો નાથ...

બજારો બન્યા બધાં કાળાં,
કુગાવો વધ્યો, વધ્યાં ચાળાં.
નથી રહી ઓળખાણ આંખની, તૃષ્ણાનો નથી પાર.---હો નાથ...

ધી-દૂધ બનાવટી ખાઈ,
ગયાં છે શરીર નિશોવાઈ.
શક્તિ વિના રડવું શી રીતે ? સાદ ન નીકળે બહાર.---હો નાથ...

હવે તો સહું નથી જાતું,
ક્યારે આવીશ સામે 'તું' ?
'ગોકુલદાસ' કહે : હદ થઈ છે, નથી વધુમાં સાર.---હો નાથ...

કર્પાંતાં 'કોલ' ભૂતકાળે,
'મળીશું' ધીટ કળિકાળે.
સૂનાં ગોકુલ ઝંખે ગિરિધર, દર્શન-સાક્ષાત્કાર.---હો નાથ...

